

УДК 343.132

Біленець Дарія Анатоліївна

кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри цивільного, господарського права та приватно-правових дисциплін
Чернівецький навчально-науковий юридичний інститут
Національного університету «Одеська юридична академія»

Bilenets Daria

Ph.D in Law, Associate Professor,
Associate Professor of the Department of Civil Law Disciplines
Chernivtsi Educational and Scientific Law Institute of
National University "Odesa Law Academy"
ORCID: 0000-0003-0866-0698

DOI: 10.25313/2520-2308-2025-5-11056

АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО І ПРОЦЕС;
ФІНАНСОВЕ ПРАВО; ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО

КВАЛІФІКАЦІЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ У ДІЯЛЬНОСТІ ПОЛІЦІЇ

QUALIFICATION OF ADMINISTRATIVE OFFENSES IN POLICE ACTIVITIES

Анотація. Вступ. У сучасній Україні забезпечення правопорядку та громадської безпеки значною мірою залежить від ефективності діяльності Національної поліції. Одним із ключових аспектів цієї діяльності є кваліфікація адміністративних правопорушень, що дозволяє правильно встановити юридичну природу діянь, визначити відповідальність та забезпечити дотримання прав і свобод громадян. Проте правозастосування у цій сфері ускладнюється нечіткістю деяких норм законодавства, колізіями між основними та спеціальними актами, недостатньою деталізацією процедур і браком єдиної методики кваліфікації. Це створює ризики неоднакової практики, суб'єктивізму при прийнятті рішень, а також можливість порушення прав людини.

Мета. Метою дослідження є розкриття сучасних підходів до кваліфікації адміністративних правопорушень у діяльності поліції України, обґрунтування необхідності впровадження уніфікованих стандартів та алгоритмів кваліфікації, а також визначення перспектив розвитку нормативно-правового регулювання цієї сфери із урахуванням сучасних технічних засобів фіксації та практики судових рішень.

Матеріали і методи. Матеріалами дослідження є: 1) чинне нормативно-правове забезпечення щодо адміністративної відповідальності та діяльності поліції, включаючи Кодекс України про адміністративні правопорушення, Закон України «Про Національну поліцію»; 2) наукові праці вітчизняних дослідників, що аналізують принципи адміністративного деліктного права, правову природу правопорушень та процесуальні аспекти документування порушень. У дослідженні використано методи аналізу і синтезу для оцінки існуючих підходів до кваліфікації правопорушень, метод порівняння для виявлення розбіжностей у нормативних актах, а також логічного узагальнення для формулювання висновків і пропозицій.

Результати. У статті проведено комплексний аналіз нормативно-правової бази та практичних аспектів кваліфікації адміністративних правопорушень поліцією, визначено основні проблеми, зокрема відсутність деталізації складів правопорушень, нечіткість формулювань та колізії між різними актами. Запропоновано напрями удосконалення правозастосовної практики через розробку чітких алгоритмів кваліфікації, підвищення рівня правової підготовки поліцейських, впровадження сучасних технічних засобів для об'єктивної фіксації порушень. Обґрунтовано необхідність оновлення нормативно-правової бази та запровадження єдиних методичних підходів у діяльності поліції для підвищення правової визначеності та справедливості.

Перспективи. Подальші наукові дослідження мають бути зосереджені на розробці методичних рекомендацій щодо кваліфікації адміністративних правопорушень для поліцейських, деталізації складів правопорушень у законодавстві, впровадженні уніфікованих алгоритмів фіксації та документування правопорушень, що дозволить підвищити рівень захисту прав громадян та ефективність діяльності поліції.

Ключові слова: адміністративне право, адміністративний процес, правоохоронні органи, поліція, адміністративні правопорушення, кваліфікація правопорушень, Національна поліція України, КУАП, адміністративна юрисдикція.

Summary. Introduction. In modern Ukraine, the maintenance of public order and safety largely depends on the effectiveness of the National Police's operations. A key aspect of this activity is the qualification of administrative offenses, which enables the proper establishment of the legal nature of conduct, determination of liability, and protection of citizens' rights and freedoms. However, law enforcement in this area is complicated by the ambiguity of certain legislative provisions, conflicts between primary and special acts, insufficient procedural detail, and the absence of a unified qualification methodology. These issues pose risks of inconsistent practice, subjective decision-making, and potential violations of human rights.

Purpose. The purpose of this study is to elucidate contemporary approaches to the qualification of administrative offenses in police activities in Ukraine, to substantiate the need for the implementation of unified standards and qualification algorithms, and to identify prospects for the development of regulatory frameworks in this field, considering the integration of modern technical recording tools and judicial practice.

Materials and Methods. The materials of the research include: 1) current normative legal provisions governing administrative liability and police activity, including the Code of Ukraine on Administrative Offenses, the Law of Ukraine "On the National Police", 2) scholarly works by domestic researchers analyzing the principles of administrative tort law, the legal nature of offenses, and procedural aspects of documenting offenses. The study employs methods of analysis and synthesis to evaluate existing approaches to offense qualification, the comparative method to identify discrepancies in legal acts, and logical generalization to formulate conclusions and proposals.

Results. This article presents a comprehensive analysis of the legal framework and practical aspects of the qualification of administrative offenses by the police, identifying key problems such as the lack of detailed definitions of offenses, vague formulations, and conflicts between various legislative acts. The article proposes directions for improving law enforcement practices, including the development of clear qualification algorithms, enhancing police officers' legal training, and integrating modern technical tools for objective recording of offenses. The necessity of updating the legal framework and introducing standardized methodological approaches within police activities is substantiated to improve legal certainty and fairness.

Perspectives. Future research should focus on developing methodological recommendations for police officers on offense qualification, detailing the composition of offenses in legislation, and implementing unified algorithms for recording and documenting offenses. These measures will enhance the protection of citizens' rights and increase the effectiveness of police operations.

Key words: administrative law, administrative procedure, law enforcement bodies, police, administrative offenses, offense qualification, National Police of Ukraine, Code of Ukraine on Administrative Offenses, administrative jurisdiction.

Постановка проблеми. Адміністративне деліктне право відіграє важливу роль у забезпеченні правопорядку, визначаючи підстави для притягнення до відповідальності за порушення встановлених правил. У діяльності Національної поліції саме кваліфікація таких правопорушень стає важливим інструментом підтримки громадського порядку та безпеки. Проте останні зміни у суспільних відносинах і правовій системі створюють нові виклики, які ускладнюють визначення складів правопорушень. Неоднозначність законодавства, відсутність єдиних алгоритмів та недостатнє технічне забезпечення призводять до ризику суб'єктивного підходу, що може негативно вплинути на захист прав громадян та довіру до правоохоронців.

У сучасних умовах діяльності поліції кваліфікація адміністративних правопорушень вимагає не лише правової грамотності, але й здатності швидко та об'єктивно оцінювати ситуацію, керуючись нормами законодавства. Це підкреслює необхідність переосмислення ролі та місця кваліфікації правопорушень у структурі діяльності поліції, розробки дієвих механізмів удосконалення цього процесу та інтеграції сучасних технологій у систему фіксації та аналізу правопорушень.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Значний внесок у формування теоретичних основ та практичних підходів до кваліфікації адміністративних правопорушень у діяльності поліції здійснено

як українськими, так і зарубіжними науковцями. Українські дослідники Ю. П. Битяк, І. М. Балакарева та М. І. Белікова розглядають принципи адміністративного деліктного права, визначаючи підстави та критерії притягнення до адміністративної відповідальності [3]. О. Давиденко аналізує теоретико-правові засади кваліфікації адміністративних правопорушень, акцентуючи увагу на проблемах колізій у чинному законодавстві [8].

Вагомий внесок у розкриття питань документування адміністративних правопорушень здійснив А. О. Монаєнко, який підкреслює недооцінку запобіжної ролі адміністративних правопорушень у підтриманні громадського порядку [13]. Миронюк Р. дослідив шляхи удосконалення правових гарантій діяльності поліції щодо виявлення, фіксації адміністративних правопорушень та притягнення осіб до відповідальності [12]. І. П. Голосніченко, М. Ф. Стахурський та Н. І. Золотарьова розглядають кваліфікацію адміністративних проступків як процес встановлення відповідності діяння складу правопорушення, закріпленому у Кодексі України про адміністративні правопорушення [7]. А. І. Берлач та О. М. Стороженко аналізують проблеми тотожності ознак діяння з ознаками складу делікту [2]. Вагомий внесок у практичні аспекти роботи поліції внесли В. В. Гаркуша, Р. Ю. Молчанов та М. О. Шевяков, які дослідили діяльність поліції з оформлення матеріалів адміністративних правопорушень у сфері безпе-

ки дорожнього руху [6]. О. В. Панасюк звертає увагу на необхідність удосконалення адміністративно-деліктного права та розробки чітких алгоритмів кваліфікації правопорушень [15].

Попри значні наукові напрацювання, залишаються невирішеними проблемні аспекти, зокрема нечіткість окремих формулювань у КУпАП [10], відсутність єдиних алгоритмів кваліфікації правопорушень та колізії між законодавчими актами, що потребують подальших досліджень.

Метою статті є розкриття сучасних підходів до кваліфікації адміністративних правопорушень у діяльності поліції України, а також формування методологічних засад для удосконалення процесу їх визначення та документування з урахуванням чинного адміністративного та процесуального законодавства, практики судових рішень та прав людини.

Матеріали і методи. Матеріалами дослідження є: 1) нормативно-правове забезпечення, що регламентує діяльність поліції України у сфері кваліфікації адміністративних правопорушень, зокрема Кодекс України про адміністративні правопорушення, Закон України «Про Національну поліцію» 2) наукові праці українських дослідників, що аналізують принципи адміністративного деліктного права, правову природу адміністративних правопорушень та процесуальні аспекти їх документування.

У процесі здійснення дослідження було використано такі наукові методи: теоретичного узагальнення та групування (для аналізу складів адміністративних правопорушень, визначення нормативних основ їх кваліфікації та характеристик адміністративно-юрисдикційної діяльності поліції); формалізації, аналізу та синтезу (для виявлення проблемних аспектів правозастосування та розробки практичних пропозицій щодо їх вирішення); логічного узагальнення результатів (для формулювання висновків щодо удосконалення підходів до кваліфікації адміністративних правопорушень у діяльності поліції).

Виклад основного матеріалу. Кваліфікація адміністративних правопорушень у діяльності поліції є ключовим етапом реалізації адміністративного деліктного права України. Це процес визначення правової природи діяння, встановлення його відповідності складу правопорушення, передбаченого законом.

Науковці зазначають, що Національна поліція України виступає основним суб'єктом адміністративної юрисдикції, діяльність якого покликана забезпечувати охорону прав, свобод і законних інтересів громадян, а також підтримання публічної безпеки та порядку, попередження і припинення правопорушень. Цей висновок підкріплюється аналізом чинного адміністративного законодавства, яке визначає ключові функції та повноваження поліції у сфері адміністративної відповідальності [14, с. 14–15].

Як зазначає Монаєнко А., аналіз протиправних діянь свідчить про те, що переважна більшість адмі-

ністративних правопорушень не становлять великої суспільної небезпеки. Водночас, на думку автора, в органах Національної поліції України та серед їх посадових осіб спостерігається недооцінка запобіжної ролі адміністративних правопорушень у забезпеченні громадського порядку та публічної безпеки [13, с. 89].

У сфері роботи Національної поліції України кваліфікація проступків має особливе значення, адже від точності оцінки залежить справедливості адміністративного стягнення, дотримання прав особи та довіра до правоохоронної системи.

Попри визначені теоретичні засади, на практиці кваліфікація адміністративних правопорушень у діяльності поліції стикається із численними проблемами. По-перше, досить складно чітко розмежувати адміністративне правопорушення та злочин, оскільки окремі діяння можуть бути подібними за змістом. Ця проблема нерідко призводить до помилок у кваліфікації і, як наслідок, до ухвалення помилкових рішень щодо притягнення осіб до адміністративної відповідальності. По-друге, чинне законодавство, зокрема Кодекс України про адміністративні правопорушення, було ухвалено ще у 1984 році, і деякі його положення є застарілими, не враховують сучасні виклики та реалії. Це суттєво ускладнює роботу як суддів, так і працівників поліції, які вимушені тлумачити норми закону з урахуванням нових суспільних відносин. Таким чином, постає нагальна потреба в оновленні та внесенні змін до законодавства, а також у вдосконаленні практики його застосування для забезпечення справедливого вирішення справ про адміністративні правопорушення та надійного захисту прав громадян [9, с. 73].

Відповідно до статті 9 Кодексу України про адміністративні правопорушення, адміністративне правопорушення (проступок) визначається як протиправна, винна дія або бездіяльність, що посягає на громадський порядок, власність, права громадян чи порядок управління, і за яку передбачено адміністративну відповідальність [10]. Проте варто зазначити, що законодавче використання терміна «адміністративне правопорушення (проступок)» створює плутанину між цими поняттями. Проступок є лише одним із видів протиправної поведінки, за яку встановлено дисциплінарну чи адміністративну відповідальність. Адміністративне правопорушення, своєю чергою, — це більш широке поняття, що включає будь-яке порушення адміністративно-правових норм, незалежно від передбачених санкцій. Такий підхід підтримується і у науковій літературі, де зазначається, що проступок — це лише різновид адміністративного правопорушення, який характеризується меншою суспільною небезпекою [5].

У наукових працях вчених адміністративного права поняття кваліфікації адміністративних проступків тлумачиться різноманітно. Наприклад, В. Колпаков та інші визначають її як «встановлення і процесуальне

закріплення точної відповідності між ознаками вчинених дій чи бездіяльності та ознаками складу правопорушення, передбаченого адміністративним законодавством» [11, с. 8]. А. Берлач і О. Стороженко вказують, що кваліфікація адміністративних проступків — це «встановлення й процесуальне закріплення тотожності юридично значущих ознак посягання ознакам делікту, передбаченого адміністративним законодавством» [2, с. 7–8], а на думку ж І. Голосніченка, М. Стахурського та Н. Золотарьової, кваліфікація полягає у «встановленні відповідності конкретного діяння ознакам того чи іншого складу адміністративного проступку, передбаченого в Кодексі України про адміністративні правопорушення» [7, с. 27].

Окремої уваги заслуговує питання відмежування адміністративних правопорушень від інших видів правопорушень, зокрема кримінальних, дисциплінарних та цивільно-правових. Законодавець визначає низку ознак, що дозволяють провести чітке розмежування між цими категоріями. Наприклад, кримінальне правопорушення, на відміну від адміністративного, характеризується вищим ступенем суспільної небезпеки, суворішими санкціями та особливим порядком провадження [3, с. 163]. У цьому контексті слід підкреслити, що правовою основою кваліфікації адміністративних правопорушень виступає Кодекс України про адміністративні правопорушення. Цей нормативний акт визначає не лише підстави адміністративної відповідальності, а й встановлює види адміністративних стягнень, описує склади адміністративних правопорушень та регламентує загальні процедури їх застосування [10].

Як зазначає Блінова А., «правильна кваліфікація такої поведінки є необхідною умовою законності всієї правоохоронної діяльності правоохоронних органів. Вибір означає, що особа бере на себе адміністративну відповідальність за вчинений нею злочин і зазнає правових наслідків, пов'язаних із злочином. Кваліфікаційні помилки неминуче принесуть багато негативних наслідків» [4, с. 27].

Важливе місце у регламентації діяльності поліції займає Закон України «Про Національну поліцію». Цей нормативно-правовий акт закріплює повноваження поліцейських щодо складання протоколів, застосування заходів примусу, виявлення та фіксації правопорушень. Закон також визначає обов'язок поліцейських діяти виключно на підставі, у межах повноважень та у спосіб, передбачені законом, що забезпечує дотримання принципів законності та правової визначеності у діяльності правоохоронних органів [18].

О. Давиденко наголошує на тому, що до актуальних проблем кваліфікації адміністративних правопорушень належать такі: недостатній рівень знань чинного законодавства суб'єктами правозастосування, відсутність єдиної правової позиції щодо тлумачення окремих складів правопорушень, наявність прогалин і колізій в адміністративно-

деліктному праві, а також недостатній рівень науково-доктринальної бази для створення якісних коментарів і методичних матеріалів, які використовуються у правозастосовній діяльності [8, с. 105].

Кваліфікація адміністративних правопорушень у діяльності поліції полягає у правильному визначенні складу проступку відповідно до положень Кодексу України про адміністративні правопорушення [10].

Працівник поліції має встановити наявність усіх обов'язкових елементів складу правопорушення: об'єкта, об'єктивної та суб'єктивної сторін, а також суб'єкта. Цей процес вимагає уважного аналізу причинно-наслідкових зв'язків між діями особи та наслідками, оцінки фактичних обставин справи і знання чинного адміністративного законодавства. Важливе значення у цьому аспекті мають правова підготовка, практичний досвід та аналітичне мислення поліцейських.

Миронюк Р. вказує на поширену практику втручання у діяльність поліції під час виконання службових обов'язків. Зокрема, такі дії часто спрямовані на відволікання поліцейського від оформлення процесуальних документів безпосередньо на місці вчинення правопорушення з метою затягування процедури притягнення до адміністративної відповідальності та допущення процесуальних помилок. Це особливо характерно у процесі виконання поліцейськими превентивної функції та складання матеріалів справ про адміністративні правопорушення [12, с. 245].

У практичній площині поліцейський змушений швидко приймати рішення у складних ситуаціях, що потребують оперативного реагування. Зокрема, правильне визначення складу правопорушення на місці події має відбуватися без порушення процесуальних норм, навіть за відсутності чітких критеріїв кваліфікації. Ця діяльність вимагає глибоких правових знань і практичного досвіду, оскільки одна і та сама подія може бути кваліфікована за різними нормами КУпАП залежно від обставин. Поліцейський має забезпечити правову оцінку, яка стане основою для подальших процесуальних дій.

Абдулкадірова Е. акцентує у своєму дослідженні увагу, на тому, що у зв'язку з тим, що патрульна поліція здійснює розгляд саме адміністративних правопорушень, які є найпоширенішими в нашій державі, саме від ефективності її діяльності залежить стан правопорядку в країні [1, с. 66].

Важливою складовою кваліфікації адміністративних правопорушень є розгляд складу дрібного хуліганства, передбаченого статтею 173 Кодексу України про адміністративні правопорушення. Ця стаття містить загальне формулювання, що ускладнює чітке визначення конкретних діянь, які підпадають під порушення громадського порядку. Відтак, поліцейський повинен ретельно оцінювати, чи дії особи відповідають ознакам хуліганства та чи досягли рівня, достатнього для складання протоколу [10].

Подібна проблема спостерігається також у випадках кваліфікації злісної непокори законному розпорядженню поліцейського за статтею 185 Кодексу України про адміністративні правопорушення. Законодавець не надає чіткого визначення терміна «злісність», що створює підґрунтя для різночитань та суб'єктивної оцінки дій порушника поліцейським [10].

Ключову роль у діяльності Національної поліції відіграє патрульна поліція як перша компетентна ланка співпраці з населенням, оскільки саме на патрульну поліцію покладені обов'язки первинного реагування на заяви й повідомлення про правопорушення та злочини, зокрема правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху. [6, с. 5].

Серед адміністративних правопорушень у сфері безпеки дорожнього руху найчастіше фіксуються порушення, передбачені статтями 122 і 130 Кодексу України про адміністративні правопорушення [10]. У таких випадках поліцейські мають не лише фіксувати факт порушення, а й ретельно оцінювати обставини його вчинення, ступінь вини водія, технічний стан транспортного засобу. Крім того, важливими для кваліфікації є порушення правил торгівлі та благоустрою, зокрема передбачені статтею 152 КУпАП, де формулювання залишають простір для суб'єктивної оцінки поліцейськими [10]. Підстави та умови відповідальності у сфері безпеки дорожнього руху визначаються Законом України «Про дорожній рух» [16], а порядок оформлення матеріалів — наказом МВС України від 07 листопада 2015 р. № 1395, що затверджує Інструкцію з оформлення поліцейськими матеріалів про адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксовані не в автоматичному режимі [17].

Аналіз основних складів адміністративних правопорушень, що підлягають кваліфікації поліцією, свідчить про значну складність цього процесу. Він вимагає глибокого знання нормативно-правової бази, практичного досвіду та вміння аналізувати конкретні обставини кожної справи. Кожний конкретний випадок потребує індивідуального підходу, адже від точності визначення складу правопорушення залежить не лише законність накладених стягнень, але й захист прав особи та репутація поліції як інституту, відповідального за правопорядок.

Процес кваліфікації адміністративних правопорушень у діяльності поліції України ускладнюється через недосконалість чинної нормативно-правової бази та наявність колізій між положеннями Кодексу України про адміністративні правопорушення [10] та Закону України «Про Національну поліцію» [18]. Зокрема, різні норми щодо строків складання протоколів та застосування заходів примусу залишають простір для суб'єктивного тлумачення. Це створює правову невизначеність та ризики порушення процесуальних норм, що може мати негативні наслідки для прав осіб.

Крім правових колізій, важливою проблемою є недосконалість технічного забезпечення, зокрема обмежене використання відеореєстраторів та боді-камер для фіксації правопорушень. У багатьох випадках поліцейські покладаються переважно на власні спостереження та свідків, що у разі оскарження може бути недостатнім доказом. Це створює передумови для помилкової кваліфікації правопорушень і знижує ефективність адміністративного провадження.

Для удосконалення процесу кваліфікації адміністративних правопорушень необхідно розробити чіткий алгоритм дій, який дозволить уніфікувати підходи поліції та забезпечити законність і справедливості прийнятих рішень. Одним із ключових напрямів реформування має стати підвищення рівня правової підготовки поліцейських через організацію регулярних тренінгів, семінарів та курсів підвищення кваліфікації. Також важливо забезпечити поліцейських доступом до актуальної правової інформації та сучасних технічних засобів для фіксації правопорушень, що підвищить якість адміністративного провадження.

Незважаючи на численні наукові дослідження та наявність правових актів, у практичній площині залишаються нерозв'язаними питання чіткого визначення складів адміністративних правопорушень, усунення колізій між різними нормативно-правовими актами та запровадження уніфікованих підходів до кваліфікації правопорушень у діяльності поліції. Потреба у системному перегляді та удосконаленні підходів до кваліфікації правопорушень, посиленій підготовці поліцейських та застосуванні сучасних технічних засобів фіксації залишається нагальною для забезпечення ефективності адміністративного деліктного права в Україні [15].

Реалізація зазначених заходів дозволить не лише підвищити ефективність правозастосовної діяльності поліції, а й забезпечити захист прав і свобод громадян. Удосконалення процесу кваліфікації адміністративних правопорушень повинно стати одним із пріоритетних напрямів реформування адміністративного деліктного права та діяльності поліції України загалом.

Висновки і перспективи подальших досліджень. Визначення складів адміністративних правопорушень є важливим аспектом роботи поліції, що забезпечує справедливе притягнення до відповідальності. Водночас на практиці цей процес нерідко стикається з проблемами — нечіткими формулюваннями законодавства, суперечностями між різними актами, а також недостатньою підготовкою поліцейських. Щоб зробити кваліфікацію більш ефективною та об'єктивною, необхідно оновити нормативну базу, розробити єдині стандарти та алгоритми, а також забезпечити поліцейських сучасними технічними засобами для фіксації правопорушень.

Для підвищення ефективності та об'єктивності кваліфікації необхідно удосконалювати нормативну базу, запроваджувати єдині стандарти і алгоритми, а також забезпечувати поліцейських сучасними технічними засобами для фіксації правопорушень. Важливим напрямом є також регулярне навчання і підвищення кваліфікації працівників поліції, що дозволить мінімізувати суб'єктивний фактор та підвищити довіру суспільства до органів правопорядку.

Подальші дослідження у цій сфері мають бути спрямовані на розробку чітких критеріїв для кваліфікації адміністративних правопорушень, удосконалення внутрішньовідомчих інструкцій і впровадження сучасних інформаційних технологій. Це дозволить побудувати ефективну систему адміністративного деліктного права, що відповідатиме принципам законності, справедливості та захисту прав людини.

Література

1. Абдулкадірова Е.Е. Процес розгляду справ про адміністративні правопорушення патрульною поліцією: дис. ... канд. юрид. наук. 2021. URL: <https://elar.navs.edu.ua/server/api/core/bitstreams/3c496e9e-2b9b-476c-9f02-ecd4bddd4c88/content> (дата звернення: 20.05.2025).
2. Берлач А.І., Стороженко О.М. Теоретичні проблеми кваліфікації адміністративного делікту. *Право України*. 2007. № 10. С. 5–8.
3. Битяк Ю.П., Балакарева І.М., Белікова М.І. Адміністративне право : навч. посіб. для здобувачів вищ. освіти / за заг. ред. В.М. Гаращука, Р.В. Шаповала. Харків : Право, 2023. 255 с.
4. Блінова А. Особливості кваліфікації адміністративних правопорушень. *Матеріали регіональної науково-практичної конференції* (ДДУВС, 22.04.2021). С. 26–28. URL: <https://er.dduvs.edu.ua/bitstream/123456789/7318/1/6.pdf> (дата звернення: 20.05.2025).
5. Галуцько В., Діхтієвський П., Кузьменко О. Адміністративне право України. Повний курс : підручник / за ред. В. Галуцька, О. Правоторової. Вид. 4. Херсон : ОЛДІ-ПЛЮС, 2021. 656 с.
6. Гаркуша В.В., Молчанов Р.Ю., Шевяков М.О. Діяльність поліції щодо оформлення матеріалів адміністративних правопорушень у сфері безпеки дорожнього руху : навч. посібник. Дніпро : Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ, 2021. 120 с.
7. Голосніченко І., Стахурський М., Золотарьова Н. Попереднє адміністративне розслідування як стадія провадження в справах про адміністративні проступки. *Право України*. 2002. № 2. С. 26–30.
8. Давиденко О.О. Теоретико-правові засади кваліфікації адміністративних правопорушень. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. 2017. С. 102–105. URL: <https://visnyk-juris-uzhnu.com/wp-content/uploads/2020/12/No.47-2.pdf#page=102> (дата звернення: 20.05.2025).
9. Задахайло О.А., Жулій П.В. Проблеми кваліфікації адміністративного проступку в процесі розгляду справи про адміністративне правопорушення. *Збірник наукових праць ХНПУ імені Г.С. Сковороди «Право»*. 2024. (40). С. 72–77.
10. Кодекс України про адміністративні правопорушення : Закон України від 07 грудня 1984 р. № 8073-X. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10> (дата звернення: 20.05.2025).
11. Колпаков В.К., Кузьменко О.В. Адміністративні правопорушення в системі корупційних деліктів. *Боротьба з організованою злочинністю і корупцією (теорія і практика)*. 2002. № 5. С. 7–15.
12. Миронюк Р. Окремі шляхи удосконалення правових гарантій діяльності поліції щодо виявлення, фіксації адміністративних правопорушень та притягнення осіб до адміністративної відповідальності. *Міжнародна та національна безпека: теоретичні і прикладні аспекти*. Матеріали VI Міжнародної науково-практичної конференції (ДДУВС, 11.03.2022). С. 245–247.
13. Монаєнко А.О. Правове забезпечення документування адміністративних правопорушень органами національної поліції України. *Нове українське право*. 2023. № 3. <https://doi.org/10.51989/NUL.2023.3.13>.
14. Назар Ю.С. (заг. ред.) Адміністративно-юрисдикційна діяльність поліції: навч. посіб. Львів : Львівський державний університет внутрішніх справ, 2024. 396 с.
15. Панасюк О.В. Адміністративно-деліктне право України: теоретичні питання розвитку та реформування. Харків : Право, 2020. URL: https://dduvs.edu.ua/wp-content/uploads/files/Structure/science/rada/new_d0872702/36_1/d.pdf (дата звернення: 20.05.2025).
16. Про дорожній рух : Закон України від 30 червня 1993 р. № 3353-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3353-12> (дата звернення: 20.05.2025).
17. Про затвердження Інструкції з оформлення поліцейськими матеріалів про адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксовані не в автоматичному режимі: наказ МВС України від 07 листопада 2015 р. № 1395. Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 10 листопада 2015 р. за № 1408/27853. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1408-15> (дата звернення: 20.05.2025).
18. Про Національну поліцію : Закон України від 02 липня 2015 р. № 580-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19> (дата звернення: 20.05.2025).

References

1. Abdulkadirova, E. E. (2021). Protses rozgliadu sprav pro administratyvni pravoporushennia patrolnoiu politsiiei: dys. ... kand. yuryd. nauk. URL: <https://elar.navs.edu.ua/server/api/core/bitstreams/3c496e9e-2b9b-476c-9f02-ecd4bddd4c88/content> (date of access: 20.05.2025).
2. Berlach, A. I., Storozhenko, O. M. (2007). Teoretychni problemy kvalifikatsii administratyvnoho deliktu. *Pravo Ukrainy*. No. 10, pp. 5–8.
3. Bytiak, Yu. P., Balakareva, I. M., Bielikova, M. I. (2023). Administratyvne pravo: navch. posib. dlia zdobuvachiv vyshch. osvity / za zah. red. V. M. Harashchuka, R. V. Shapovala. Kharkiv: Pravo. 255 s.
4. Blinova, A. (2021). Osoblyvosti kvalifikatsii administratyvnykh pravoporushen. Materialy rehionalnoi naukovo-praktychnoi konferentsii (DDUVS, 22.04.2021), pp. 26–28. URL: <https://er.dduvs.edu.ua/bitstream/123456789/7318/1/6.pdf>
5. Halunko, V., Dikhhtiiievskiy, P., Kuzmenko, O. (2021). Administratyvne pravo Ukrainy. Povnyi kurs: pidruchnyk / za red. V. Halunka, O. Pravotorovoi. Vyd. 4. Kherson: OLDI-PLIUS. 656 s.
6. Harkusha, V. V., Molchanov, R. Yu., Sheviakov, M. O. (2021). Diialnist politsii shchodo oformlennia materialiv administratyvnykh pravoporushen u sferi bezpeky dorozhnogo rukhu: navch. posib. Dnipro: Dniprop. derzh. un-t vnutr. sprav. 120 s.
7. Holosnichenko, I., Stakhurskyi, M., Zolotarova, N. (2002). Poperednie administratyvne rozsliduvannia yak stadii provedzhennia v spravakh pro administratyvni prostupky. *Pravo Ukrainy*. No. 2, pp. 26–30.
8. Davidenko, O. O. (2017). Teoretyko-pravovi zasady kvalifikatsii administratyvnykh pravoporushen. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho natsionalnoho universytetu*, pp. 102–105. URL: <https://visnyk-juris-uzhnu.com/wp-content/uploads/2020/12/No.47-2.pdf#page=102> (date of access: 20.05.2025).
9. Zadykhailo, O. A., Zhulii, P. V. (2024). Problemy kvalifikatsii administratyvnoho prostupku v protsesi rozhliadu spravy pro administratyvne pravoporushennia. *Zbirnyk naukovykh prats KhNPU imeni H. S. Skovorody "Pravo"*, (40), pp. 72–77.
10. Kodeks Ukrainy pro administratyvni pravoporushennia: Zakon Ukrainy vid 07 hrudnia 1984 r. No. 8073-X. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10> (date of access: 20.05.2025).
11. Kolpakov, V. K., Kuzmenko, O. V. (2002). Administratyvni pravoporushennia v systemi koruptsiinykh deliktiv. *Borotba za orhanizovanoiu zlochynnistiu i koruptsiiei (teoriia i praktyka)*. No. 5, pp. 7–15.
12. Myroniuk, R. (2022). Okremi shliakhy udoskonalennia pravovykh harantii diialnosti politsii shchodo vyjavlennia, fiksatsii administratyvnykh pravoporushen ta prytyahnnia osib do administratyvnoi vidpovidalnosti. *Mizhnarodna ta natsionalna bezpeka: teoretychni i praktychni aspekty: materialy VI Mizhnarodnoi naukovo-praktychnoi konferentsii (DDUVS, 11.03.2022)*, pp. 245–247.
13. Monaienko, A. O. (2023). Pravove zabezpechennia dokumentuvannia administratyvnykh pravoporushen orhanamy Natsionalnoi politsii Ukrainy. *Nove ukrainske pravo*. No. 3. DOI: <https://doi.org/10.51989/NUL.2023.3.13>.
14. Nazar, Yu. S. (zahal. red.). (2024). Administratyvno-iurysdyktsiina diialnist politsii: navch. posib. Lviv: Lvivskiy derzhavnyi universytet vnutrishnikh sprav. 396 s.
15. Panasiuk, O. V. (2020). Administratyvno-deliktne pravo Ukrainy: teoretychni pytannia rozvytku ta reformuvannia. Kharkiv: Pravo. URL: https://dduvs.edu.ua/wp-content/uploads/files/Structure/science/rada/new_d0872702/36_1/d.pdf (date of access: 20.05.2025).
16. Pro dorozhnii rukh: Zakon Ukrainy vid 30 chervnia 1993 r. No. 3353-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3353-12> (date of access: 20.05.2025).
17. Pro zatverdzhennia Instruksii z oformlennia politsiinykh materialiv pro administratyvni pravoporushennia u sferi zabezpechennia bezpeky dorozhnogo rukhu, za zaiksovani ne v avtomatychnomu rezhymi: nakaz MVS Ukrainy vid 07 lystopada 2015 r. No. 1395. Zareiestrovano v Ministerstvi yustytсии Ukrainy 10 lystopada 2015 r. za No. 1408/27853. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1408-15> (date of access: 20.05.2025).
18. Pro Natsionalnu politsiiu: Zakon Ukrainy vid 02 lypnia 2015 r. No. 580-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19> (date of access: 20.05.2025).